

4 Sherman Alexie

ANALÓG

Nem a telefontársaság hangposta rendszerét használom. Jobban szeretem a megfogható üzenetrögzítőt. Ez kis kazettákra veszi fel az üzeneteket.

Évekkel ezelőtt, még a 80-as években vettem negyven kazettát egy csomagban, de a gyakori használattól és törléstől már elkoptak és szétestek. És még így sem bírom kidobni egyiket sem. Az éjjeliszekrényem alsó fiókjában vannak felhalmozva.

Esküdni mernék rá, hogy késő éjszakánként hallok azokat a kazettákat, mint harminckilenc hallatszani akaró szellemet.

Ma reggel betettem az utolsó használatlan kazettámat az üzenetrögzítőbe. Erre az időpontra tettem félre. Hányszor tudom még használni és újra felhasználni ezt az utolsó kazettát? Maga a kazetta tizenöt éves. Az idő bizonyára meggyengítette. Bármikor kettétörhet. Minden egyes üzenet az utolsó lehet.

Sok barátom van. Gyakran felhívnak telefonon. Kiszűröm a hívásaikat. Hagyom, hogy a készülékem válaszoljon. Felveszem a barátaim hangját. Szeretem többször is lejátszani az üzeneteiket, mielőtt letörölném azokat, hogy helyet csináljak a későbbieknek.

A meghívások és viccek és ugratások mellett a barátaim gyakran panaszkodnak amiatt, hogy nincs mobilom, s így nem tudnak szöveges üzenetet írni nekem, hogy megtaláljanak, s mert hülyén érzik magukat, hogy egy régimódi géphez beszélnek. Három vagy négy ilyen üzenetet kapok naponta. Húsz vagy harminc üzenetet hetente. Körülbelül száz üzenetet egy hónapban. Ezer üzenetet egy évben.

Vajon kitart egy évig a gépem és az utolsó kazettám? Derítsük ki. Hívjatok fel és hagyjatok üzenetet. Mondjátok el, mennyire szerettek. Várok rátok. Számon tartalak. Ebben mind együtt vagyunk.

ROVARTAN

Jim újabban mindent megszámlolt. A vizelettel átítatott mogyorót és peracet a kocsmá tálkáiban. A mellette elhaladó nőket az utcákon és a bevásárlóközpontokban, akikkel dugni akart. Azt a sokkal kisebb számú nőt, akik dugni akartak vele.

De leginkább a rovarokat számolta, különösen a szöcskéket, melyeket ifjúsága folyamán ölt meg. Természetesen ahhoz túl sok szöcske volt a világon, hogy Jimet népirtónak tartsák, de az kétségtelen, hogy tömeggyilkos és őrült kíznó volt. Feltételezése szerint egy valódi átkozott 747-est tudott volna építeni azokból a szárnyakból és lábakból, melyeket a szöcskék testéből tépett ki.

„Egyszer felgyújtottam egy szöcskét” – mondta a kezelőorvosának. „Kettőt ugrott mielőtt sisteregni kezdett és meghalt. Ettől talán gonosz vagyok?”

„Most is meg akarja ölni a szöcskéket?” – kérdezte tőle a nő.

„Nem” – felelte. „Valójában rettenetesen érzem magam emiatt. De hogy lehet bocsánatot kérni egy szöcskétől?”

Mikor azon az éjszakán hazaért, Jim belépett a sötét lakásába, bezárta az ajtót, lámpát gyújtott, s látta, hogy a falak, a padló és a mennyezet szöcskétől morajlik.

Valóságosak voltak vagy szellemek? Jim nem tudta, de keresztet vetett, behunyta a szemét, és a sokaság közé lépett.

(Fordította: Szűcs Balázs Péter)